

[Poulsgaard]

Nu er han ny i stolen, men man har da lov til at lade sig hviſke et par gode råd i øret. Det er simpelt hen en hån mod dronningen, at en minister i et statsråd får lov til at fremsætte et lovforslag, og så, lige så snart statsrådet er slut, styrter ministeren og statsministeren ud og gør grin med deres eget lovforslag. Det er simpelt hen en hån mod parlamentarismen. Så kan ministeren sige nok så mange gange: jamen det er parlamentet, der har sagt, at jeg skal fremsætte det. Javel, men der er jo noget, der hedder, at man kan trække det tilbage. Det er i hvert fald et farligt princip at komme ind på, at en minister bruger statsrådet til sådan en slags paradeforestilling, og jeg vil i hvert fald advare imod, at vi får flere af den slags forslag frem.

Men ellers skal ministeren ikke have utak for, at han afviser forslaget; det gør vi selvfølgelig også som et frihedselskende parti.

Ja, hr. Tinning står og morer sig, men jeg tror, jeg har læst forslaget rigtigt. Jeg har en knægt på 13 år, og vi kan forestille os, at farmand her løser fisketegn; så står vi ved molen i Torsminde og har det hyggeligt og rart, og så siger jeg til drengen: nu vil jeg lige op at have en øl; hold lige fiskestangen så længe! Så kommer kontrollen. Drengen har intet bevis. Har han så gjort noget, der er ulovligt? Det er simpelt hen latterligt at spille Folketingets tid med sådan noget pladder.

Tinning (VS):

Det er næsten synd at sige det til hr. Poulsgaard, for jeg synes, afsnittet om vores majestæt var så gribende, at jeg havde tænkt mig at lade hr. Poulsgaards indlæg forblive helt ukommenteret, men hr. Poulsgaard har altså ikke læst forslaget rigtigt. Det omfatter lige præcis ikke personer under 18 år, så denne 13-årige søn, der står og holder stang, mens farmand er oppe at drikke bajere, er ikke omfattet af loven. Det er i øvrigt allerede nævnt i debatten, så hr. Poulsgaard har ikke alene forsømt at sætte sig ind i lovforslaget, men det er også lykkedes ham at være til stede i salen uden at følge debatten – det sidste har jeg megen forståelse for, skal jeg lige tilføje.

Så skal jeg udtrykke min dybeste medfølelse med fru Addi Andersen fra Centrum-Demokraterne, som talte om, at rekreativt

fiskeri var en af de få gratis fritidsglæder, vi har tilbage. Hvis fru Addi Andersen lever et liv, hvor der ikke er mange andre gratis glæder i fritiden end at drive rekreativt fiskeri, er det synd. Jeg vil i hvert fald til en start foreslå fru Addi Andersen at løbe sig en tur – det er gratis.

Derudover skylder Venstresocialisterne i dette spørgsmål Folketinget en forklaring. Vi havde ved sidste behandling af spørgsmålet om fisketegn to ordførere, nemlig fru Anne Grete Holmsgård og hr. Lenger. Én ting er, at de ikke længere er medlemmer af partiet, det vil vi ikke undskylde, men det var sådan, at fru Anne Grete Holmsgård talte varmt for forslaget om fisketegn, mens hr. Lenger talte lige så varmt imod ideen om fisketegn. Siden har de som sagt meldt sig ud af VS og meldt sig ind i SF med den særlige betingelse, at de ikke må være ordførere i vigtige sager. Det er en lidt mærkelig betingelse, men den fandt man ud af at sætte, da sagen var til behandling i SFs hovedbestyrelse. Det betyder selvfølgelig, at vi lige præcis i dag ikke kan få at vide, hvad de mener, fordi vi har en så vigtig sag til behandling, at de nye medlemmer i SFs gruppe ikke kan sige noget.

Tilbage har vi tre i VS' gruppe, og jeg kan røbe – jeg tror ikke, det blev klart sidst – at det var sådan i sidste samling, at hr. Lenger også talte på vegne af mig og fru Anne Grete Holmsgård vistnok også på vegne af de to andre gruppemedlemmer. Men vi har nu haft en fornyet drøftelse af sagen i lyset af udviklingen, som det hedder, og vi er helt enige nu i den venstresocialistiske gruppe om, at forslaget, som det foreligger her, kan vi ikke tilslutte os. Det kan jeg forstå at der heller ikke er andre der kan, så det er der jo ikke noget epokegørende i, men jeg vil godt sige til ministeren, at jeg ikke er specielt imponeret over, at det er lykkedes ham at producere et forslag, som ingen kan støtte, for det er faktisk noget af det nemmeste. Det, der karakteriserer et godt ministerarbejde, er, at der produceres et forslag, som kan få opbakning, som kan vinde tilslutning. Bare at sætte sig hen og lave et forslag, som alle siger er fuldstændig håbløst, det kunne jeg have gjort for ministeren, det mener jeg ikke der er nogen grund til at ulejlige embedsmænd med, og jeg går ud fra, at man har måttet ulejlige embedsmænd for at få det her sat op i 12 para-